

nøden. Men det Spørgsmaal, vi her skal forhandle, er, hvorvidt selve Huslejereguleringen skal opretholdes og i hvilket Omfang. Jeg vil gerne her understrege, at Venstres Stilling er den samme, som den har været hidtil. Vi har ønsket hurtigst muligt at komme bort fra Krigstidens forskellige Restriktioner, men vi har samtidig erkendt, at for Boligsagens Vedkommende var der Forhold, der gjorde, at vi maatte gaa frem i et langsommere Tempo end paa andre Omraader. Vort Syn har været dette, at vi ikke kunde opgive Huslejereguleringen, før vi naaede til et Punkt, hvor der var mindre Afstand mellem Lejen i gamle og Lejen i nye Huse, end der var, da vi var inde under Højkonjunkturerne. Der er ikke Tvivl om, at vi nu med stærke Skridt nærmer os dertil, at Forskellen ikke vil være væsentlig større, end det at bo i nye Huse er mere værd end at bo i ældre Huse. I det radikale Partis Hovedorgan stod der i Lørdags en Artikel, hvori der fandtes følgende Udtalelse: Alle fornuftige Mennesker er enige om, at vi bør afvikle. Denne Udtalelse i det radikale Partis Hovedorgan kan jeg for vort Partis Vedkommende tiltræde og i Virkeligheden sætte som Motto over de Forhandlinger, vi her skal føre, idet jeg naturligvis gaar ud fra, at denne Udtalelse er mere end en Frase, at det ikke her drejer sig om blot et koket Kniks overfor Grundejerne i en ellers lejervenlig Artikel. Vi er altsaa, i alt Fald i 3 Partier, enige om, at vi nu maa afvikle, og kan man ikke fra det nævnte Partis Side sympatisere med de her foreslaaede Ændringer, venter vi, de fremsætter saadanne positive Forslag, som virkelig betyder en Afvikling, og som vi saa skal være villige til at tage under velvillig Overvejelse.

Jeg vil gerne straks sige, at jeg opfatter Stillingen saaledes, at vi med Hensyn til Huslejeregulering i Virkeligheden er kørt ind i en Blindgyde, fordi man fra een Side siger, at vi ikke kan ophæve Huslejereguleringen, saa længe der er Bolignød, og man fra en anden Side, fra Grundejerne, siger: Vi vil ikke bygge, saa længe vi har en Huslejelovgivning som den, vi har. Man vil forstaa, at her er opstaaet et — jeg kan godt sige uøseligt Modsætningsforhold, naar man fra den ene Side siger, at Huslejereguleringen ikke kan ophæves, saa længe

der er Bolignød, og de, der skal bygge, ikke vil bygge, saa længe vi har en saa stram Huslejelov.

Man kunde for en vis Tid sige — og der blev ogsaa gjort store Bestræbelser i saa Henseende —, at Bolignøden skulde afhjælpes ved Tilskud fra det offentlige Side, men naar man nu fra alle Sider erkender, at det offentlige ikke kan mere, saa har vi i Virkeligheden kun det private Boligbyggeri at falde tilbage paa, det helt private og det halvt private gennem Boligforeninger. Et æret Medlem af dette Ting sagde ved en anden Sags Behandling for nogen Tid siden, at det kun gjaldt om, hvilket Mod man havde i den givne Sag — da drejede det sig om Aldersrenteloven. Her gælder det i Virkeligheden om det samme. Vi kommer ingen Vegne, hvis der ikke udvises noget Mod, og det foreliggende Forslag tyder efter mit Skøn paa, at Indenrigsministeren har haft noget Mod til at gaa til Afvikling, men dog ikke det Vove-mod, som det vilde være at følge de Ønsker, der har været fremme fra Grundejerners Side om at gaa til en fuldstændig Afvikling af Boliglovgivningen. Ethvert Skridt i den Retning kan naturligvis medføre Risiko, men den maa man tage, ellers kommer man ingen Vegne. Det er sagt saa ofte, ogsaa i den sidste Tid, at Huslejeloven er den væsentligste Aarsag til, at der ikke bliver bygget. Jeg vil ikke gøre disse Ord til mine, men jeg er ganske paa det rene med, at Huslejereguleringen er en i høj Grad medvirkende Aarsag til, at de private ikke vil sætte ind med Byggeri, fordi de ikke har fuld Sikkerhed for at kunne blive Herrer over deres egne Ejendomme.

Nu er det jo nok sagt, at Huslejereguleringen ikke omfatter nye Bygninger, men man har ikke følt sig tryk i saa Henseende. Stillingen har været den, at for nyopførte Huse var den første Udlejning fri, og for Bygningers Vedkommende, hvortil der var ydet Tilskud, havde Kommunen et vist Indseende med Huslejen. Da vi reviderede Loven i Fjor, blev der indsat en Bestemmelse om, at alle Bygninger, der opførtes efter den 1. April 1921, skulde været undtaget fra Reguleringen. Det var et Forslag, der blev fremsat af Venstre og de Konservative, og jeg mente den Gang, at vi